

Berouw en belijdenis (5)

Als u op deze manier boetvaardig belijdt en van God vergeving ontvangt, zult u van de voeten van de grote Hogepriester opstaan en met een verlicht geweten en een hart vol lofprijzing uitroepen: Mijn zonde maakte ik U bekend en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de HEERE; en Gij vergaapt de ongerechtigheid mijner zonde (Ps. 32:5).

De verkeerde en rampzalige gedachte van mensen die zonder God leven, is dat God niet 'gadeslaat'. Dat wil zeggen dat Hij de ongerechtigheid niet opmerkt en niet optekent, en de ernstige uitspraken in Zijn eigen Woord vergeet: Want eens iegelijks wegen zijn voor de ogen des HEEREN, en Hij weegt al zijn gangen (Spr. 5:21). De ogen des HEEREN zijn in alle plaatsen, beschouwende de kwaden en de goeden (Spr. 15:3). O, dat die belangrijke uitspraken eens diep in uw hart zouden indringen! Het heiligste kind van God heeft ze nodig. Als de Heere de ongerechtigheid van onze heiligste dingen zou gadeslaan, wegen en bestraffen: de dubbele bedoeling, het zelfzuchtige oogmerk, de zondige zwakheid die onze beste en heiligste werken aankleeft, wie van ons zou dan voor Zijn aangezicht kunnen bestaan? Alles wat we doen voor God, voor Christus en voor onze medemensen - het wordt door menselijke zwakheid en zonde misvormd en bevekt. Een nauwkeurig onderzoek en een nauwkeurige ontleding van ons heiligste werk zouden de melaatsheid van de ongerechtigheid aan het licht brengen, de melaatsheid die diep onder de schijnbare liefelijkheid en heiligheid van dat werk verborgen ligt. Wat is dat verootmoedigend, en toch waar! Het is nodig dat wij over onze tranen wenen, dat wij berouw hebben over al ons berouw, dat wij belijdenis doen van heel ons belijden. Als we zachtjes ons vurigste gebed hebben gedaan, onze daad van de grootste zelfverloochening hebben verricht, het aller vrijwilligste offer hebben gebracht, onze krachtigste preek hebben gehouden en als onze liefelijkste lofzang zijn muziek heeft laten horen, dan is het nodig voor ons de toevlucht te nemen tot het bloed dat reinigt van alle zonde, ja, de zonden van onze heiligste dingen!

Wat is het een leerzaam en aangrijpend beeld: Verder zult gij een plaat maken van louter goud en gij zult daarin graveren, gelijk men de zegelen graveert: DE HEILIGHEID DES HEEREN. En zij zal op het voorhoofd van Aäron zijn, opdat Aäron drage de ongerechtigheid der heilige dingen welke de kinderen Israëls zullen geheiligd hebben in alle gaven hunner geheiligde dingen; en zij zal geduriglijk aan zijn voorhoofd zijn om henlieden voor het aangezicht des HEEREN aangenaam te maken (Ex. 28:36, 38). Zo heeft Christus, onze ware Aäron, een volkomen verzoening aangebracht voor de 'ongerechtigheid van onze heilige dingen', en de hoed is altijd op Zijn hoofd, opdat onze persoon en onze offeranden altijd aangenaam mogen zijn voor de Heere.

Dat brengt ons bij het antwoord dat het Evangelie geeft op de indringende en ernstige vraag: Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan? Het Evangelie openbaart Christus in Zijn grootheid als Degene Die de zonde van de zondaar draagt, en dit is het antwoord van het geloof op de ernstige en indringende vraag. Zolang wij niet zien dat al onze zonden en ongerechtigheden in ons leven toen wij nog onbekeerd waren en ook in ons leven nadat we bekeerd werden, op Jezus werden gelegd, dan kunnen we niets doen in de weg van boetvaardigheid, belijdenis en vergeving. Wij moeten Hém zien Die om onze overtredingen verwond, en om onze ongerechtigheden verbrijzeld werd (Jes. 53:5). Wij moeten Hém zien Die geen zonde heeft gekend en voor ons tot een Slachtoffer voor de zonde werd gemaakt. Wij moeten zien dat onze zonden op Christus zijn gelegd, en aan de andere kant, dat Zijn gerechtigheid op ons is gelegd. Christus en de zondaar moeten zo van plaats verwisselen: de Een neemt de zonde op Zich, en de ander ontvangt de gerechtigheid: Want Dien Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem (2 Kor. 5:21).

En nu, als de vraag met kracht bij ons persoonlijk terugkomt: Als God mijn ongerechtigheden gadeslaat, hoe zal ik dan bestaan? - moet het geloof antwoorden, steunend op het door God gegeven woord: Jezus is mijn Plaatsbekleder. Jezus stond in mijn plaats. Jezus droeg mijn zonden. Jezus heeft alles gedaan, alles geleden, alles in mijn plaats betaald en daarop steun ik.

O ja, de gelovende zondaar, bekleed met de gerechtigheid van Christus, staat nu voor de heilige Heere God, vrij en volkomen gerechtvaardigd van alle dingen. In de grote Dag des Heeren zal hij staan, zonder vlek of rimpel. Dat is als de hemelen en de aarde voor Zijn aangezicht zullen wegvlieden en de goddelozen tot de rotsen en de bergen zullen roepen om op hen te vallen en hen voor de toorn van het Lam te verbergen. Dan immers zal de grote dag van Zijn toorn aangebroken zijn, en wie zal kunnen bestaan?

Als ik zal opstaan uit het stof des doods,
en naar mijn woning in de hemel ga,
dan zal slechts dit mijn pleitgrond zijn
dat Jezus leefde en voor mij Zich overgaf.

Staande blij ik in de grote dag.
Wie is het die mij iets ten laste legt?
Vrijgesproken ben ik door Uw bloed,
van vloek en schande, ontzagwekkend groot.

Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.